

РЕШЕНИЕ

№ 205

гр. Стара Загора, 16.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, IV-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Велина Пенева

при участието на секретаря Тонка Т. Вълчева
като разгледа докладваното от Велина Пенева Гражданско дело №
20225530105114 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 103 - 257 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/.

Предявен е иск с правно основание чл. 224 КТ.

Ищцата изнася в исковата си молба, че с ответното дружество „Ниро БГ“ ЕООД, гр. Стара Загора са били в трудовоправни отношения, като тя имала сключен безсрочен трудов договор № 128 от 28.11.2017 г. Съгласно този договор ищцата е била назначена в дружеството на длъжност "Офис мениджър" с код по НКПД: 33413004, на осемчасов работен ден с основно трудово възнаграждение първоначално в размер на 1925 лв. През периода от 2017 г. до 2022 г. трудовото правоотношение между страните било изменяно, като бил увеличаван и размерът на трудовото възнаграждение. Считано от 27.05.2022 г. със Заповед № 154 от 26.05.2022г. трудовият ѝ договор бил прекратен от работодателя на основание чл. 328, ал. 2 от КТ. В заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение било записано, че на служителя се дължи обезщетение по чл. 224 от КТ (за неизползвания платен годишен отпуск) за 28 работни дни, което не било заплатено от работодателя до настоящия момент. Твърди се също, че при прекратяване на трудовото правоотношение ищцата се снабдила от счетоводството на работодателя с Разчетно-платежна ведомост за месец май 2022 г., от която било видно какви са дължимите ѝ от работодателя обезщетения и възнаграждения, от която установила точния размер на сумата, която трябвало да получи. Твърди, че видно от Заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение, както и от Разчетно-платежната ведомост за месец май 2022 г. имала да получава от ответното дружество „Ниро БГ“ ЕООД обезщетение по чл. 224 от КТ в размер на 2566,67 лв. Обезщетението се дължало за неизползван платен годишен отпуск за 2021 г. - за 20 работни дни и за 2022 г. - 8 работни дни, т.е. общо 28 работни дни. Сумата била изчислена по реда на

чл. 177 от КТ в брутен размер като един работен ден бил 91,67 лв. (28 дни x 91,67 лв./ден = 2566,67 лв.). Върху тази сума следвало да бъде начислено и обезщетение за забава в размер на законната лихва от датата на прекратяване на трудовия договор /27.05.2022 г./ до окончателното ѝ заплащане. На следващо място заявява, че през месец март 2022г. са извършени смяна на съдружник и управител на дружеството в „Ниро БГ“ ЕООД, като след тези промени на практика предприятието преустановило дейността си. Почти всички работници и служители били уволнени и започнала разпродажба на движимото и недвижимо имущество на дружеството. Ищцата твърди, че е правила многократни опити да разговаря с новото ръководство на „Ниро БГ“ ЕООД, искайки да ѝ бъдат изплатени дължимите възнаграждения, но до настоящия момент тя получавала само уклончиви отговори и празни обещания. Твърди, че дължимите от дружеството суми не са ѝ изплатени. От приложената извадка от Разчетно-разплащателната ведомост за месец май 2022 г. било видно, че работодателят признава дължимостта на претендираните суми, а обезщетението по чл. 224 от КТ за 28 дни било вписано като дължимо и в Заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение. С оглед защита на бъдещото събиране на сумите ищцата реализирала правото си на обезпечение на бъдещ иск, като наложила заповест за спиране на банкови сметки на „Ниро БГ“ ЕООД, за което било образувано ч.гр.д. № 4764/2022 г. по описа на РС - Стара Загора. Въпреки това дружеството - работодател продължавало да не изплаща дължимите суми на ищцата. Счита, че съгласно разпоредбите на Кодекса на труда работодателят има задължение да начислява и заплаща в установените от закона срокове както уговореното трудово възнаграждение, така и обезщетението за неизползван платен годишен отпуск, което става изискуемо при прекратяване на трудовото правоотношение с ищцата. Счита също, че неплащането в срок на трудовото възнаграждение и на обезщетението по чл. 224 от КТ е скрепено със санкция, а именно начисляване на лихва за забава съгласно чл. 86 от ЗЗД. Началният момент на забавата за неизползвания платен годишен отпуск за 2021 г. и 2022 г., бил най-късно от прекратяването на трудовото правоотношение, тъй като от този момент служителят вече не бил в трудовоправни отношения с работодателя и последният е длъжен да му изплати всички дължими суми, породени от действалия до този момент трудов договор. Това породило правен интерес за ищцата да предяви настоящия иск.

Искането до съда е да постанови решение, с което да осъди ответното дружество „НИРО БГ“ ЕООД, гр. Стара Загора да заплати на Н. И. Т. сумата от 2566,67 лв., представляваща неизплатено обезщетение по чл. 224 от КТ за неизползван платен годишен отпуск за 2021 г. и 2022 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на прекратяване на трудовия договор /27.05.2022 г./ до окончателното ѝ заплащане. Претендират се разноси в настоящото и обезпечителното производство.

В срока по чл.131 ГПК не е постъпил отговор от ответната страна.

В първото по делото съдебно заседание ищцата се представлява от процесуалния си представител адв. Д. К., ответника редовно призован не изпраща представител.

От фактическа страна:

Приложено по делото е копие на трудов договор №000000128/28.11.2017г. сключен между „Ниро БГ“ ЕООД и ищцата посочена с имена Н. И. Г. и с ЕГН отговарящо на соченото в исковата молба.

Приложена по делото е Заповед №000000154/26.05.2022г., по силата на която е прекратено трудовото правоотношение между ищцата и ответното дружество, като причини са посочени поради сключване на договор за управление на предприятието. Отразено в заповедта е на лицето да се начислят следните обезщетения съгласно: обезщетение по чл.224 брой дни:28.

Приложена по делото е Разчетно-платежна ведомост за м. 05.2022г. на ответното дружество.

Видно от заключението по изготвената съдебно-счетоводна експертиза е, че ищцата е изпълнявала длъжността „офис мениджър“ при ответника въз основа на трудов договор №128/28.11.2017г., на осем часов работен ден, с основно месечно трудово възнаграждение 1925лв и 0,6% ДВТСПО за всяка година трудов стаж. Според вещото лице за времето от 01.01.2021г. до 26.05.2022г. на ищцата се полагат 28 работни дни платен отпуск. Обезщетение по чл.224 КТ за неизползвани 28 дни платен отпуск е в размер на 2566,67лв. Обезщетението е начислено от работодателя по разчетно-платежна ведомост за м. 05.2022г. в размер на 2566,67лв-брутна сума. Отразено е от вещото лице, че към датата на проверката-23.01.2023г. обезщетението по чл.224 КТ не е изплатено-ведомостта не е подписана, не са представени други платежни документи.

От правна страна:

Налице са кумулативно предвидените в чл. 238, ал. 1 и чл. 239, ал. 1 ГПК предпоставки за постановяване на неприсъствено решение против ответника. От същия не е депозиран писмен отговор на исковата молба в срока по чл. 131 ГПК, негов представител не се е явил в откритото съдебно заседание по делото, респ. негов упълномощен процесуален представител, не е направено искане за разглеждане на делото в негово отсъствие, а ищецът е заявил изрично искане да бъде постановено неприсъствено решение.

С Определението на съда за насрочване на делото са приети само тези писмени доказателства приложени към исковата молба. Налице са и предпоставките на чл. 239, ал. 1, т. 1 ГПК - на ответника са указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и от неявяването в съдебно заседание-с разпореждане от 16.11.2022г., връчено му чрез упълномощено лице. Освен това съдът намира, че е налице и условието, предвидено в чл. 239, ал. 1, т. 2 ГПК - искът е вероятно основателен с оглед на посочените в исковата молба обстоятелства, представени документи, експертно заключение, факта, че не са ангажирани доказателства от ответната страна за заплащане на претендираната сума.

С оглед наличието на всички кумулативни предпоставки, следва да бъде постановено неприсъствено решение, с което предявеният от Н. И. Т. иск, против ответника „Ниро БГ“ ЕООД да бъде уважен.

С оглед изхода на делото, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на ищеца се дължат

направените по делото разноси, като за тях е представен списък по чл. 80 ГПК, а и са налице доказателства за реалното им извършване – договор за правна защита и съдействие в размер на 710 лева. Следва да бъдат присъдени в полза на ищцата и разноси направени в обезпечителното производство по гр. д. 4764/2022г. по описа на РС Ст. Загора в размер на 395лв.

На основание чл. 239, ал. 4 ГПК решението не подлежи на обжалване /така и определение № 579/28.11.2016 г. на ВКС по гр.д. № 2859/2016 г., I г.о./.

Така мотивиран, Старозагорски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ответника „Ниро БГ“ ЕООД ЕИК: 205525825 с адрес гр. Ст. Загора местност „Летището“, да заплати на ищеца Н. И. Т., с ЕГН: ***** и адрес: ***, сума в размер на 2566,67лв представляваща неизплатено обезщетение по чл.224КТ за неизползван платен годишен отпуск за 2021г. и 2022г. ведно със законна лихва от датата на считано от датата на прекратяване на трудовия договор-27.05.2022г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „Ниро БГ“ ЕООД ЕИК: 205525825 с адрес гр. Ст. Загора местност „Летището“, **да заплати** на Н. И. Т., с ЕГН: ***** и адрес: ***, направените деловодни разноси в общ размер на 710лв по настоящото производство и 395лв. разноси направени в обезпечителното производство по гр. д. 4764/2022г. по описа на РС Ст. Загора.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „Ниро БГ“ ЕООД ЕИК: 205525825 с адрес гр. Ст. Загора местност „Летището“, **да заплати** по сметка на РС Ст. Загора държавна такса в размер на 102,67лв и 150 лв –разноси за съдебно-счетоводна експертиза.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____